

אָזְקָן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר
כִּילְפֵל כְּאֶשְׁפֵרֶץ תְּצַעַל "אֲזָר אֲשָׁר מִקְוֹה שְׂדֵךְ אֲחֵר מִסְפֵרִי רַבְבָּשׂ אֲזַח תְּזַקְזֵעַ לְפָלָא"
בְּגַעַת "חַק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר" יָצָא לְאוֹר עַי הַזָּאת "נְצָחָת וְאַגְּנָחָת" שְׁעִיר יִשְׁבַּת תְּיקַוְן המידות

שְׁפַדְךָ הַקְּלָמָדָךְ לְלִזְמָם בְּיַה אֲלָלָךְ

שְׁפַרְךָ לְקָאָטָךְ פְּלֹאָגְרִיךְ זְהַזְּבָאָךְ:

כִּי פִי הֵי דִיבְרָכָל זֶה גַעַשָּׂה עַי רֹוח נְדִיבָה כְּגַל שְׁהָוָא פִי הֵי
בְּשַׁחַזְלֵל בְּפִיךְ זָו צְדָקָה רַב לְכָם סּוּבָא תְּהָרָפָנוּ לְכָם צְפָונָה
הַנָּהָגָה הַגְּדוֹלָה מְפִיל אֶת הָאָדָם וּמְשֻׁפִילוּ חַנָּגָשָׁמִיוֹת וְהַנָּהָגָה
בְּרֹוחַנִּיוֹת כִּי אִישׁ יִשְׂרָאֵל אִם הוּא דְבָוקָב בְּהַשִּׁיעִית וּבְאַמּוֹנָתוֹ הַקְּיָם
אֲזִי אִינָנוּ יִכְׁלָל לְשָׁלוֹט עַלְיוֹ שָׁוָם דִין וְלֹא יְהִי לֹו שָׁוָם נְפִילָה כִּי מֵי
יִוּכָל לִגְעַבְוּ בְּוּ בְּאֲשֶׁר הוּא קָרוּב אֶל הַמֶּלֶךְ וּבְאַיזָה מָקוֹם אֲשֶׁר הוּא
חוֹגָה שֵׁם הָר אַלְקִים וּמְמִשְׁלָתָה הַקְּבָ"ה עַלְיוֹ, אָבָל אִם הוּא נְוּפָל
מְאַמּוֹנָה הַיְינוּ שְׁנָפָל בְּגַדְלָות וְאֲזִי הוּא מְזֻבְדָל מִהַקְּבָ"ה וְאֲזִי אִין
אָנִי וְהָוָא יִכְׁלִין לְדוֹר בְּמָקוֹם אֶחָד וְאֲזִי כָל הַדִּינִין שָׁוְרִין עַלְיוֹ
וּמְאִין בָּא לֹו הַגְּדוֹלָה מְחַמְתָה שְׁהָוָא לֹו אוֹ מְתָפָלָל בְּפָנִיה וּמְחַמְתָה
זֶה בָּא לִיְדֵי גַדְלָות וְאִיתָא בְּזֹהַ"ק כְּדָבָר נְשָׁנָה מְאַמּוֹנָה כְּדִין
כָל דִינִין מְתַנוֹצָצִין וּמְתַלְהַתִּין בְּיַה כִּי הַמְתִימָד מְצָפִים מַתִּי יִפּוֹל
מְאַמּוֹנָה כִּי תִיכְפֵּף וּמִיד שְׁנָפָל מְאַמּוֹנָה בָּא לִיְדֵי כְּפִירָה זֶה נְקָרָא
בְּחִינָת עַרְבָּשׁ שְׁמַעְרָבָבָה הַמְאַמּוֹנָה וְאֲזִי דִינִין שָׁוְרִין עַלְיוֹ כִּי נְטוּ צְלָלִי
עַרְבָּשׁ, וּכְבָר נְזָדָע שְׁהָרָגָה נְקָרָא אַמּוֹנָה כִּי הָרָגָה נְקָרָא יְרוּשָׁלָם
בְּשַׁחַד הָרָגָה הַזָּהָר וְהַלְבָנוֹן וּפִירְשָׁי הָרָגָה הַזָּהָר יְרוּשָׁלָם
וְהַלְבָנוֹן זֶה בְּיַהְמַ"ק וּיְרוּשָׁלָם נְקָרָא אַמּוֹנָה בְּשַׁחַד קָרִיה נְאַמְנָה,
וּבְשַׁחַד כְּשָׁנָפָל מְאַמּוֹנָה הַנְּקָרָא יְרוּשָׁלָם וּבָא לִיְדֵי כְּפִירָה זֶה נְקָרָא
מְחַרְיבָי יְרוּשָׁלָם וּבְמַשְׁשָׁ שְׁוֹטָטוּ בְּחֹזְקָותָה יְרוּשָׁלָם וּבְקָשָׁו אִישׁ
אַמּוֹנָה אֲבָכָבָשׁ כְּשָׁנָפָל מְהַמּוֹנָה נְקָרָא מְחַרְיבָי יְרוּשָׁלָם מְחַמְתָה
הַפְּרָדָתָה מְהַשִּׁיעִית וּבְאַיִם יִשְׂרָאֵל בְּגַלְוָתָה כִּי הַשִּׁיעִית נָתַן מְתָנָה
לִשְׂרָאֵל שְׁנָקָרָא עַלְיוֹן וּבְשַׁחַד עַלְיוֹן עַל כָּל גּוֹיִם הָאָרֶץ

וכשהרבה ירושלים אזי בחינת עליון בגוים זהו שכותב בהנחל
עליון גוים דהינו שבוחנת עליון בגוים מחתמת שנתפדרו
מהקב"ה זהו בהפרידו בני אדם שבני אדם הנפרדים מהשי"ת
מחמת הגדלות והפניה של בה ועי"ז הרבה ירושלים אזי אותו
בחינת עליון בגוים כי האמונה האמיתית אם הוא באמת אזי
משמעות שפע ברכה וכל טוב מהשי"ת על ישראל וגם אם הוא
מאמין באמונה שלימה בהשי"ת אזי ירא מהשי"ת יראה ואז
איינו יכול ליפול מהאמונה כי האמונה היא למטה וכשהיא
בשלימותה אזי נשפעים ממנה כל ההשפעות והברכות כ"ש איש
אמונה רב ברכות וג"כ נקרא שדה כי כמו השדה שגדילה בה כל
התבאות ונלקטין בה כל הפירות וכן ע"י האמונה הזאת כל
הטוב, ויעקב נקרא ג"כ שדה כ"ש ראה ריח בני כרייח שדה אשר
ברכו ה' ויתן לך וכי וכל הדינין מתבטלין, אבל כשהוא נופל
מהאמונה ובא לידי כפירה נקרא מחריבי ירושלים וכל הדינין
שורין עליו וזהו ויצא יצחק לשוד בשדה לפנות ערבי יצחק הוא
בחינת דין היינו אימתי דין שורין אותה בחינת הנקרא שדה,
לפנות ערבי, דהינו כשמיurbב האמונה ובא לכפירה אז הוא
נקרא מחריבי ירושלים ובמה יוכל לתקן זאת ע"י בינה דהינו
כשה התבוננות בגדלות הבורא ית' וזהו חדשים לבקרים הרבה
אמונתיך דהינו כشعומד בזריזות בבורך לעבודת בוראו ביראה
ופחד לשם הגדל ית' אשר בהיותו מתבונן בבורך שהחזר לו
בת טבו את נשמתו הנמסרת תמיד בכל יום אזי נופל עליו
היראה ופחד משמו הגדל ית' וזה נתרחבה ונתרבה האמונה
זה חדשים לבקרים הרבה אמוןתיך שתתרחבה ונתרבה האמונה
זהו הנקרא סוד העיבור עצמים בבטן המליה וזה איינו יכול

צַק נָתֵן וְלֹא יַעֲבֹר

כִּילְפּוֹ אֶלְעָזֶר פָּזָה רַצְתָּזֶר זָצְרָל "אֶלְעָזֶר מִקְזָה שְׂדֵךְ אֶלְעָזֶר פָּסְפָּרִץ רַבְּנָן עַזְחָא תַּקְזֹז לְפָלָל"

30 "חַק נָתֵן וְלֹא יַעֲבֹר" יצא לאור ע"י הוצאה "נִצְחָת וְאַגְּנָחָת" שעניית תיקון המידות

ליפול ולבא לידי גודלות כי אז נתרבות ונתרחבה האמונה ה' הנקרא ירושלים ואז ע"י התבוננות זהה נעשה מהריבי ירושלים בנין ירושלים ולעתיד לבוא בב"א אז ימלא הארץ דעה ואז יהיה בנין ירושלים בכולו ולע"ע בתבוננות זה נעשה בנין בחינת ירושלים של בא"א מזאת הבחינה הנקרא אחד, וזאת הבחינת נקרא עזה"ב כי לעתיד לבא ב"ב אז יהיה דעה שלימה, גם כי זה נקרא סוד העיבור דבר אשר לא היה קודם מוקדם, וזה ע"ב נקרא שבת, וגם בשבת נפתחין שערי בינה לתבונן האדם בעצמו היכן המקום אשר הוא עומד כי בחול משוכע בתרדות ואיןו יכול לתבונן היטב הדק אבל אם יש לו בחינת שבת דהינו בחינת עזה"ב דהינו בחינת התבוננות היכן המקום שעו שם שלא יהיה עשה מעשה זמרי ומקש שכר כפנחים דהינו שאינו מבין המקום שהוא עומד כי לפעמים עומד במדרגה הפהויה שבוכים ונדמה לו שעומד במקום גדול אבל כישיש לו בחינת שבת היינו שיתבונן בעצמו היכן הוא עומד אז אינו נופל בגודלות ואיןו מקש שכר פנחים ובשביל זה נקרא בחינת שבת כי בשבת יכול לתבונן בעצמו וגם איתא בזה"ק שבת שין בת תלת גוונין דעתנא ובת עין בחינת עיני השכל נמצא שבת נקרא עין לראות וזה שאמר משה ראו כי ה' נתן לכם את השבת דהינו כישיש לכם בחינת שבת אז תראו ותתבוננו היטב היכן המקום שאתה שם שלא תהיו עושים מעשה זמרי ומקשים שכר כפנחים על כן שבו איש תחתיו היינו בא"א יחשב בעני עצמו ללא כלום היינו שיחשוב בעני עצמו במדרגה הפהויה שהוא תחת מדריגתו ואם אין אתה יכול לבא לידי ענוה זו עכ"פ אל יצא איש ממקומו היינו שלא יהא עשה מעשה זמרי ומקש

שבר כפניהם, וזה רב לכם סוב את החר, דהינו הגדלות שבכם המובייב את האמונה הנקרה הר כנ"ל ובשביל זה שורין דיןין עליהם ומה תקנתו, פנו לכם צפונה, היינו שתפנו לכם אל לבכם בחינת צפונה דבר הצפון בחינת שבת בחינת עזה"ב דהינו התבוננות ואוז ימי נקרה בגין ירושלים אמר ואמן:

סִדְרֵי פְּטוּחָרְתָּךְ חַזְקָתָךְ:

קסב ושם מצאננו אנשי צפת שבאו לשם מקדים והודיעו לנו תכוף שיש ספינות תרבה לסתגבול ושארבעה אנשיים מהם שכרו כבר ספינה לסתגבול בסך ח' דורים מכל נפש, ויש עוד ספינות שיכולים לשבר בפחות והיה עלי שמחה גדולה וכן היה שהיה בידי לשבר ספינה ביום רביעי, ולילך ביום חמישי מיד והיה אפשר שאגייע על ראש השגה לאומאן אבל נתעכבתי מחותמת אנשי חברתו של הספינה, ואבדתי ספינה זאת כי הלהה ביום ה' בוקר ועל ידי זה נתעכבתי באלאנסנדראיה קרוב לשלה שבועות ולא יצאננו משם עד يوم ראשון פרשת שופטים, והיה לנו שם יפורים גדולים מגדל העופוב כי כבר שכרכנו ספינה תכוף בפרשת עקב אה התקפיתן הטעאה אוتنا שאמר שילך בסמוך ואחר כך עכב אוتنا הטרבה והיה לנו צער גדול, והכרחנו לדון עמו לפני הקונגסלייר, ויצא המשפט מעקל ממשנו, שאנחנו נגיח לאבוד אצלו אחד דורע מכל נפש וכן היה והגמר היה ביום ששי ערב שבת קדש לעת ערבות סמוך לכנית שבת קדש, ובאותה הטעאה הזמן לנו השם יתברך ספינה שלנו שהיתה מוגנת ליילך ביום שבת קדש וביום שבת קדש שכרו הספינה כי היה הכרח גדול, ושכרנו הספינה בסך ד' דורים מכל נפש וגם נתעכבתי בעד ר"ג ור"י והיה לי קצת מחלוקת מזה אבל בחסדי ה' נצחתי

אָלֶךְ נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר כִּי כָּלֵפָה אָלֶךְ פָּזָה רְצִית אַצְּבָל "אֲלֵךְ שְׂדֵךְ מִקְוֹה שְׂדֵךְ רְבָבָה עַזְּחָה תְּקֹזָה לְפָלָל" חַק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר יָצָא לְאָרוֹעַ"י הַוְצָאת "נְצָחָת וְאַגְּנָחָת" שְׁעִיר יִשְׁבַּת תִּיקְוָן המידות 30

כֶּלֶם וְגַסְעָנוּ כֶּלֶנוּ יְחִדָּלָא כְּמֹשְׁרָצָוּ הַם וּכְוֹ:

קָסָג וּבְיוּם רְאָשָׁוֹן פְּרִישָׁת שׁוֹפְטִים עַלְיָינוּ עַל הַסְּפִינָה וּבְיוּם בֵּין יְצָאָה הַסְּפִינָה מְאַלְכִּסְגְּדִּרִיא וּשְׁם הָיָה לָנוּ מָקוֹם מְרֻחָה וּנוֹחָה לְכָל אָחָד וְאָחָד וּכְלָא אָחָד עַל מָקוֹמוֹ יַשְׁבֵּב בְּשָׁלוֹם, בְּתוֹךְ הַאֲמָבֵר (אַכְפִּדָּה) אָבָל לֹא הָיָה לָנוּ רֹוחָה וְהַלְכָנוּ תְּשָׁעָה יִמְים עַד שָׁבָאנוּ לְרוֹזָדים בְּיוּם שְׁלִישִׁי פְּרִישָׁת תִּצְאָה וְגַבְגָּסָנוּ לְתוֹךְ הָעִיר וְלַקְחָנוּ שְׁם קָצָת צִידָה לְדַרְכָנוּ יְיָזָן וְחַמְץ וְלַחַם וּכְוֹ:

קָסָד גַּם בְּיוּם חַמְישִׁי שְׁלִיחָתִי אֶת רְבִי יְהוֹזָדָא אַלְיעָזָר חֶבְרִי בְּדֵי לְמַכְרֵר שְׁם סְפִירִי רַבָּנוּ זְכָרוֹנוּ לְבָרְכָה, וּמַכְרֵר שְׁם סְפִירִי הַאֲלָפִיבִּית וְעַמְדָנוּ שְׁם עַד יוֹם חַמְישִׁי הַגּוֹזֶר לְעַילָה:

קָסָה בְּיוּם חַמְישִׁי זוֹהַה הַסְּפִינָה מְרוֹזָדים וְגַם כֵּן לֹא הָיָה רֹוחָות טֹזְבּוֹת. בְּיוּם רְאָשָׁוֹן פְּרִישָׁת תָּבָא אַחֲרֵי חַצּוֹת הָיָה רֹוחָה סְעָרָה וְלֹא הָיָה פּוֹגָה לְדַרְכָנוּ וְהַזְּרִידָה הַאֲגָקִיר אֲצֵל אַיִּזָּה יְבָשָׁה, שֶׁלֹּא הָיָה שְׁם כִּיִּאמְרֵם אַיִּזָּה חַצְרוֹת מְעֻטִים וְעַמְדָנוּ שְׁם עַד הַיּוֹם יוֹם שְׁלִישִׁי פְּרִישָׁת תָּבָא, וְזֹה הַיּוֹם זוֹהַה הַסְּפִינָה בְּבָקָר וְאַחֲרֵי כֵּד תְּכָפָה בְּסֶמוֹךְ חַזְרוֹ וְהַזְּרִידָה הַאֲגָקִיר, וְאַחֲרֵי כֵּד אַחֲרֵי שְׁעָה מְעֻטָה חַזְרוֹ וְהַזְּרִידָה הַאֲגָקִיר, וְאַנְחָנוּ הַזְּלִכִים עַכְשָׁוּ לְבָזָא לְסִטְגָּבָול וַיְמִי רָאשָׁה הַשְּׁנָה וְיוֹם הַכְּפּוּרִים מִמְשֻׁמְשִׁים לְבָזָא הַשֵּׁם יְתִבְרָה יוֹלִיכָנוּ מִהְרָה לְשָׁלוֹם:

קָסָו בְּזֹהַה הַיּוֹם בְּאָה סְפִינָה מַקִּיבָרָוי (קְפָרִיסִי) וְגַתְקִרְבָּה אֲצֵלָנוּ וּשְׁם הָיָה שְׁלֹוֹשָׁה יִשְׁרָאֵלִים מִצְפָת וְדַבְרָנוּ עַמְּדָה מְרֻחָק וּשְׁמָם רֵי אַיִּזָּה מְטוּרָגְפּוֹל וְרְבִי צְבִי מִהְפְּרוֹשִׁים:

קָסָז וְהַלְכָנוּ מִיּוֹם שְׁלִישִׁי עַד יוֹם שְׁשִׁי, עֲרָבָ-שְׁבָת-קְדָשׁ פְּרִישָׁת תָּבָא הַגּוֹזֶר לְעַילָה בְּיוּם שְׁשִׁי הַגּוֹזֶר לְעַילָה חַזְרוֹ וְהַזְּרִידָה הַאֲגָקִיר אֲצֵל אַיִּזָּה עִיר, וְאַמְרוּ שְׁשָׁמָה סָאַמְלָע, וְעַמְדָנוּ שְׁם עַד יוֹם שְׁנִי

פֶּרְשֵׁת גִּזְבִּים וּבְכָל הַעֲכֹבוֹת הַיְהָה לֹנוּ צָעֵר גָּדוֹל מִחְמָת הַעֲכֹוב וְהַשְׁחִיוֹת וּבְפִרְטָה שְׁחִיה סְמוֹךְ לִימִים הַגּוֹרָאים, אֲבָל מֵאַת ה' הַיְהָה הַעֲכֹוב, כִּי בְּכָל הַדָּרֶךְ לֹא הַיְהָה לֹנוּ רֹוחֹת לְדַרְכֵנוּ וְאַף עַל פִּי כֵּן הַיְהָה לֹנוּ טֻבָּה גַּם כֵּן עַל יָדִי שְׁעַמְּדָנוּ שֶׁם כִּי קָנִינוּ לְעַצְמֵנוּ צִידָה לְדַרְכֵנוּ:

סְקָרָר לְקָאַטְּרִי עַצְמֹת הַזְּוּבָּא:

כֵּן צָרִיךְ הָאָדָם לְחוֹם עַל נְפָשׂוֹ לְמַהְרָה לְשׁוֹב לְהַשְּׁמָיְתָּבֵרָךְ בְּיַלְדוֹתָו קָדָם שְׁהַזְּקִין, כִּי אָז שׁוֹמֵעַ עַדְיָן קֹול הַכְּרוֹז שֶׁל הַתּוֹרָה שְׁמַכְרֹזָת בְּכָל יוֹם, וּקוֹרָאת אֶת הָאָדָם שְׁיִשּׁוֹב לְהַשְּׁמָיְתָּבֵרָךְ, שֶׁהָם הַמְּחַשְּׁבּוֹת שֶׁל הַרְהֹרִי תְּשׁוֹבָה הַבָּאִים עַל הָאָדָם בְּכָל פָּעָם. אֲבָל לְאַחֲר שְׁגִזְעָן קָשָׁה בַּיּוֹתֶר לְהַשִּׁיבוֹ (ועיין בפניהם בסימן רה, רו).

כֵּן יִשְׁ דָבָר שֶׁל תְּשׁוֹבָה בְּחִינִית קָחוּ עַמְּכָם דָבָרים וְשׁוֹבוֹ אֶל ה', הַיְנוּ שְׁצְרִיכִין לְהַרְבּוֹת בְּדָבָוריּוֹם מִאַד עַד שְׁיִשְׁפֵּךְ שִׁיחָז בְּמַיִם לְפָנֵי הַשְּׁמָיְתָּבֵרָךְ שְׁיִזְכָּה לְתְשׁוֹבָה בְּאַמְתָה. וְזֹה זָכִין עַל-יְדֵי שְׁלָשָׁה קְוִי הָאַמְתָה, שֶׁהָם: תִּפְלָה, לְהַתְּפִלֵּל בְּאַמְתָה, וְתוֹרָת אַמְתָה, וְשְׁדוֹבִים הַגּוֹנִים וְזַוְּגִים אַמְתִּיּוֹם. וְלֹכֶל זֹה זָכִין עַל-יְדֵי הַלְּלָה וְהַזְּדָאָה לְהַשְּׁמָיְתָּבֵרָךְ, וְעַל-יְדֵי לְמֹוד הַלְּכֹות, שֶׁהָם עַקְרָב שְׁעַשְׂעוּעַ עַזְלָם הַבָּא (ליקו"מ ח"ב ב).

כֵּן צָרִיךְ לְדַעַת שְׁאֵישׁ הַיִּשְׂרָאֵלִי הוּא רְחֹוק לְגִמְרֵי מַעַוזׁ, וְאֵין עָזָן שִׁיךְ לֹז בְּלָל לְפִי דָקּוֹתָו וּרְזֹחֲנִיוֹתָו. עַל-כֵּן הַעֲזָן חַמְזִישָׁלָום הוּא מִשְׁאָבֶד מִאַד מִאַד לְאֵישׁ הַיִּשְׂרָאֵלִי, שְׁאֵינָא אָפְשָׁר לְיִשְׁאָבֶל זֹאת הַמִּשְׁאוֹוי עַל עַצְמוֹ אָפְלוֹ יוֹם אָחָד, כִּי הַמִּשְׁאוֹוי שֶׁל עָזָן קָשָׁה וּבְכָד יֹתֶר מִכָּל הַמִּשְׁאוֹות שֶׁל כָּל מִינֵּי יִסְׂרָאֵלים. עַל-כֵּן צָרִיךְ כָּל אָחָד לְרִחְם עַל עַצְמוֹ לְהַשְׁתְּדֵל לְשׁוֹב מַעֲזֹנוֹתָיו, וְלֹבְקֵשׁ מִאַד מִהְשָׁם יִתְּבֵרָךְ שְׁיִזְכָּה לְמַצָּא מְנַהֵּג שְׁיִהְיָה רְחָמָן אַמְתִּי, שְׁיִאֵיר

צַדְקָה נִתְןֵן וְלֹא יַעֲבֹר

כִּילֶד אֲשֶׁר פָּזָה רְצִית אֶצְבָּעַל "אֲשֶׁר אֲשֶׁר מִקְוֹה שֶׁרֶד בְּאַחֲרֵי רְבָבָע אֲזִיחָה תִּקְוֹן לְפָכְלָא" 30
"חַק נִתְן וְלֹא יַעֲבֹר" יֵצֵא לְאוֹר ע"י הַוְצָאת "נִצְחָתִי וְאַגְּנָתִי" שְׁעִירִית תִּיקְוֹן המידות 31

בו דעתו ויזכיאו מעונותיו, כי זה עקר הרכمانות הגדול מכל מיני רחמןות (עיין צדיק אותן לו; תוכחה יז; ליקומ' ח"ב ז).

סְפִּירָה שְׁלֹשִׁים וָשָׁמֶן

אֲךָ אֲלֹתָא בְּפַטְמָרָא (בראשית ר' ב' פרשה פח): שָׂאָמוֹת הַעוֹלָם הִיּוּ רְאוּיִם שֶׁלֹּא יְהִי לָהֶם שְׁוּם חָלֵי (מאחר שַׁגְּתָן לְחַלְקָם הַעוֹלָם הַזֶּה) אֲךָ בְּדֵי שֶׁלֹּא יְהִי מֻזְגִּין וּמַתְגִּרִין בִּישְׁרָאֵל, גַּתֵּן לָהֶם כָּל הַחַלְאִים שִׁישָׁ לִישְׁרָאֵל וּבָמוֹ שְׁפִירָה רְשִׁי עַל פָּסּוֹק (תְּהִלִּים לט): "חַרְפָּת נְבָל אֶל תְּשִׁימָגִי": "הַבָּא גַם עַלְיוֹ נְגָעִים וּמִכְאֹבוֹת, בְּדֵי שֶׁלֹּא יוּכֶל לְזֹמֶר לֵי אַתָּם לֹזִקִים וְאַנוּ אֵין אָנוּ לֹזִקִים" וְהַתְּפִלָּה הַזֹּאת גַּרְמָה לְהַבִּיא יְפֹזֵרִי חַלְאִים עַל הָאָמוֹת וְגַם לְכָאוֹרָה קָשָׁה: הַלֹּא גַם קָדָם חַטָּא הַעֲגָל בְּזַדְאי הִיה חָלֵי זה אֲךָ קָדָם-לֹא הִיה חָלֵי קָשָׁה, רַק שְׁהִי הַפְּאָקִין מִמְּחֻמָּת הַדְּמִים שְׁהַתִּינּוֹק יוֹגֵק בְּמַעַי אָמוֹן, בִּידּוֹעַ לְחַכְמִי הַרְזּוֹפָאִים אָבֵל לֹא הִיה חָלֵי קָשָׁה שִׁיחָא מִסְכָּן לְמוֹת, חַם וּשְׁלוֹם, כְּמוֹ עַבְשָׁו וְזֹה גַּעֲשָׁה מִחְטָא הַגְּלָל.

סְפִּירָה שְׁלֹשִׁים שָׁלֹשָׁה וָשָׁמֶן

(ז) הקורא את המגילה על פה לא יצא ידי חובהו: (ח) הלוע ששמע את המגילה בכתבובה בלשון הקודש ובכתבבי הקודש אע"פ שאיןו יודע מה הם אמורים יצא ידי חובהו: (ט) הייתה כתובה תרגום או בלשון אחרת מלשונות העכו"ם לא יצא י"ח בקריאה אלא המכיר אותו הלשון בלבד אבל אם הייתה כתובה בכתב עברי וקראה ארמית לא יצא י"ח שנמצא זה קורא על פה וכיוון שלא יצא הקורא ידי חובהו לא יצא השומע ממנו: הגה אבל אין לחוש באיזה כתב כתובה (ב"י): (י) מי שידוע לעוז ו יודע אשוריית אינו יוצא בלעוז ויש אמורים שיוציא: הגה ואם כתובה בשני לשונות מי

שמבינים יצאו (ב"י): (יל) יש למחות ביד הקוראים לנשימים המגילה בלשון לעז אע"פ שכותבה בלשון לעז: (יכ) קראה מתגמנם הויאל ולא נרדם בשינה יצא אבל אם שמעה מתגמנם לא יצא: (יג) היה כותבה שקורא פסוק במגילה שהוא מעתיק ממנה וכותבה אם כיון לבו לצתאת י"ח יצא והוא שהוא שתהא כתובה כולה לפניו במגילה שהוא מעתיק ממנה וכן אם היה מגיהה וכן אם היה דורשה שקורא פסוק במגילה שלימה ודורשו אם כיון לבו לצתאת י"ח יצא ולא יפסיק בה בעניינים אחרים כشدורשה שאסור להפסיק בה בעניינים אחרים: (יל) הקורא את המגילה צריך שיכוין להוציא השומע וצריך (שיכוין) השומע לצתאת ואם הקורא ש"צ מסתמא דעתו על כל השומעים אפילו הם אחורי בית הכנות אין מדקקין בטעיותיה ויש אומרים דדוκא בטעות שהלשון והענין אחד כההוא עובדא דתרי תלמידי דהוו יתבי קמיה דרב חד קרי יהודים וחד קרי יהודים ולא אהדר חד מיניהםו אבל טעות אחר לא: (טו) צריך לומר عشرת בני המן ועשרת הכל בנשימה אחת להודיע שוכלים נהרגו ונתלו כאחד: הגה ודוקא לכתחלה אבל בדיעד אם הפסיק ביניהם יצא (תומ' ספ"ק דמגילה ואבודרם ומהר"ל) ולכתחלה גויהין לומר בנשימה אחת מתחלה חמיש מאות איש ואת פרשנתה כו' עד עשרת. (מהר"ל בשם רוקח): (טו) צריך שייאמר ארור המן ברוך מרדכי ארורה זרש ברוכה אפרורים כל עובדי כוכבים ברוכים כל המאמינים בה' וכו' וצריך שייאמר וגם חרבונה זכור לטוב: (יז) מנהג כל ישראל שהקורא קורא ופושטה כאיגרת להראות הנם וכשיגמור חזר וכורכה כולה וمبرך: הגה יש שכתבו שנוהגין לומר ד' פסוקים של גאולה בקול רם דהינו איש יהודי וגוי ומררכי יצא וגוי יהודים הייתה אורחה וגוי כי מררכי היהודי וגוי וכן גויהין במדינות אלו

זֶלְקָן נָתֵן וְלֹא יַעֲבֹר

כִּילָנָכְךָ פְּזֹהַרְתָּי תְּצַעַל "אֲזָר אֲזָעַזְמָה שְׂדָג אֲזָהָר פְּסָפָרִץ רְבָבָע אֲזָהָר תְּזַקְזָע לְפָלָע" 30
"חַק נָתֵן וְלֹא יַעֲבֹר" יֵצֵא לְאוֹר ע"י הַוֹּצָאת "נְצָחָתִי וְאַגְּנָחָת" שְׁעִירִית תִּיקְוָן המידות 31

(הגחות מיימוני פ"ח וכל בו ואבודרham) והחzon חוזר וקורא אותן. עוד כתבו שנהגו התינוקות לצור צורת המן על עצים ובניינים או לכתוב שם המן עליהם ולהזכיר זה על זה כדי שימחה שמו על דרך מהה תמחה את זכר מלך ושם רשיים יركב ומזה נשתרבב המנהג שמכבים המן בשקרים המגילה בבה"כ (אבודרham) ואין לבטל שום מנהג או ללווג עליו כי לא להנים הוקבעו (ב"י בשם א"ח): (יח) מגילה בי"ד ובט"ז צריך לחזור אחר עשרה ואם אי אפשר בעשרה קורים אותה בלבד: הגה וייש להסתפק אם נשים מצטרפות לעשרה (הגחות אשורי פ"ק טור סימן טרפ"ד) ואם קראו אותה הציבור ואיזה יחיד לא שמעה יכול לקרוות אפילו לכתלה בלבד ביהיד הויאל וקורין אותה באותה העיר בעשרה (ב"י בשם א"ח) וכשהיחיד קורא אותה בזמנה צריך לברך עליה (ב"י):

סימן תרצה (ה) אין כותבין המגילה אלא בדיו על הגויל או על הקלף בספר תורה ואם כתבה במי עפצים ונקנתותם כשרה כתבה בשאר מיני צבעונים פסולה וצריכה שירטות כתורה עצמה ואין העור שלה צריך לעבד לשמה ואומרים שכridor עיבוד לשמה:

שְׁקָרָר לְקָצָפָא תְּפָלָא תְּשִׁזְפָּא:

תְּפָלָה נה תקלו: {מיומל על תולה ע"ז} "בָּה' חָסִיתִי אֵיךְ תָּאמְרוּ לְגַפְשֵׁי נֹזְדי תְּרַכְּבָם צְפֹרָ" רבוננו של עוזלם, אלקי ישראל, אתה יודע גָּדָל עַצְמָם מְרִירּוֹת הַגְּלּוֹת בְּכָל וּבְפְּרַט וּבְפְּרַטִּית פְּרַטִּית, כי מִפְנֵי חַטָּאינוּ גַּלְיָנוּ מִאָרְצֵנו וְגַתְרַחֲקָנוּ מִעַל אַדְמָתֵנוּ, ומגולה אל גוֹלָה הַלְּכָנוּ וּמִכְלָי אל בְּלִי הַוּרְקָנוּ, הַז בְּלִל יִשְׂרָאֵל בְּכָל וְהַז בְּלִל אֶחָד וּאֶחָד בְּפְרַטִּית, כי בָּמָה וּבָמָה גַּלְיוֹת וּטְלַטְוּליים עֻזְבָּרִים על בָּל אֶחָד וּאֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל בְּגִשְׁמִיות וּבְרוֹזְחִיגִיות, "בְּצִפּוֹר נֹזְדָּת מִן קְנָה, בְּז אִישׁ נֹזְדָּמָמָו" וּבְעַצְמָם צְרוֹתִינוּ בְּגֻפָּה וּגְפָשָׁ

וּמִמּוֹן, גַם כִּשְׁאָנוּ יוֹשְׁבִים בְּבָתִינוֹ אָנוּ גָעִים וְגָדִים כִּי אֵין לְנוּ שָׁום
מִנּוֹחַ מִרְזָקֵינוּ וְשׂוֹנְאיָנוּ בְּגִשְׁמִiot וְרוֹחָנִיות, בְּפִרְט עַתָּה בְּעַת
צִרְחָה הַמִּרְחָה הַזֹּאת אָשָׁר כָּל אַחֲד חֹשֶׁב מִחְשָׁבּוֹת אֵיךְ לְבָרְחָ
וְלְהַטְמֵן וְלְהַסְתֵּר מִפְנֵי הַצְּרוֹת הַקְשׁוֹת הָאֱלֹהָה, אָשָׁר "כִּשְׁלַ כְּחַ
הַסְּבָלָה" רַחֲם עַלְיוֹ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל הַכְּבוֹשִׁים בְּגַזְלָה, שֶׁבְכָל מֶקְומָ
שֶׁגְבוֹא שֶׁם בְּגִלוֹת וּטְלַטְול בְּגִשְׁמִiot וְרוֹחָנִיות, שְׁתַהְיוֹה עַמְנוֹ,
וְתַעֲזִירָנוּ לְהַרִים וְלַגְשָׁא וְלַהֲגַבְיהָ כָּל הַמֶּקוֹמוֹת הָאֱלֹהָה אֶלְיךָ
וְלַתְוֹרַתָּה וְלַעֲבוֹדָתָה, עַד שֶׁגַם כָּל הַמֶּקוֹמוֹת הַרְחוֹקִים מִתְקַדְשָׁה
מִאֵד שָׁאָנוּ כְבָוּשִׁים בְּגַזְלָה שֶׁם, יִשְׁזֻבּוּ כָלָם אֶלְיךָ תִּתְבְּרַךְ לְגַצָּחָ,
עַד שֶׁבְכָל הַמֶּקוֹמוֹת הַרְחוֹקִים מִמְּמָה מִאֵד יַעֲסֻקּוּ בָּהֶם בְּתוֹרָה
וּבְעֲבוֹדָה בְּאֶמֶת וַיַּלְמֹדוּ בָּהֶם תּוֹרָה בְּרַבִּים, וַיַּקְרִים מִתְרָה מִקְרָא
שְׁכַתּוֹב: "זֶגְשָׁאָר גַם הוּא לְאַלְקִינּוּ":

תקלוֹ: מַלְא רְחָמִים, רַאֲהָנָא בְעַגְיִינּוּ וַרִיבָה רִיבָנּוּ וּמַהְרָ לְגַאֲלָנוּ
גָאֱלָה שְׁלִמָה מִתְרָה לְמַעַן שְׁמָה, רַאֲהָ "כִּי אַזְלָת יָד וְאַפְסָעַט
וְעַזּוֹב", רַאֲהָ אַת עַמְּדָמְרוֹדִים מִאֵד בְּכָל וּבְפִרְט, הַבְט יִמְין וְאַיִן
עוֹזֵר לְשִׁמְאָל וְאַיִן סָמָךְ, "כִּי שְׁחָה לְעַפְרָ נְפִשְׁנוּ, דְבָקָה לְאָרֶץ
בְּטִינּוּ קֹמָה עַזְרָתָה לְנוּ וּפְדָנוּ לְמַעַן חַסְדָה יְהִי לְרַצּוֹן אָמְרִי פִי
וְהַגִּיּוֹן לְבִי לְפִנֵּיהָ ה' צוֹרִי וְגֹזְאָלִי בְּרוֹךְ ה' אֱלֹקִים אֱלֹקִי יִשְׂרָאֵל
עוֹשֶׂה נְפָלָאות לְבָהּוּ וּבְרוֹךְ שֶׁם בְּבָזָז לְעוֹלָם וַיְמַלֵּא בָבָז אַת כָּל
הָאָרֶץ אָמָן וְאָמָן":

תִּפְלָה נָנוּ תְּקִלָּה: {מִיּוּמָל עַל תּוֹלָה ל"ח} "מִי יָקּוּם לִי עַם מִרְעָיִם מִי
יַתִּיצָב לִי עַם פֹּעַלִי אָנוּ לוֹלִי ה' עַזְרָתָה לִי בַמְעַט
שְׁכַנָּה דֹמָה נְפָשִׁי אָם אַמְרָתִי מִטָּה רְגָלִי חַסְדָה ה' יַסְעַדְנִי בְרֹוב
שְׁרַעַפִי בְקָרְבִי תְגַחּוּמִיךְ יְשֻׁעָשָׁעָוּ נְפָשִׁי" רַבּוֹנוּ שֶׁל עַזְלָם מַלְאָ
רְחָמִים, חַפְץ חַסְד וּמְרַבָּה לְהַטִּיב, טֹוב וּמְטִיב לְרַעִים וּלְטוֹבִים,

צַק נָתֵן וְלَا יַעֲבֹר

אָמֵן כִּילָל אָמֵן פֶּזֶחָרֶץ תְּצִוָּת אָמֵן
אָמֵן פֶּזֶחָרֶץ שְׁדָךְ אָמֵן מְקוֹזָה שְׁדָךְ אָמֵן רְבָעָה תְּצִוָּת לְפָקָד אָמֵן

30

החוֹשֵׁב מִחְשָׁבֹת לְבָל יְדָח מִמֶּה גַּדְח "פְּקָח עִגִּינִיך וַיַּרְא אֶת
שׂוּמָמוֹתֵינוּ", רַא אֶת "כִּי אָזְלָת יָד וְאָפָם עַצּוֹר וְעַזּוֹב", כִּי אֵין מֵי
יַעֲמֹד בְּעַדְנוּ מַה גָּעָשָׂה וְמַה גַּפְעָל אַחֲרֵי אָשָׁר [לְקַחְתָּ] לְקַח
מִאָתָנוּ עַטְּרָת רְאָשָׁנוּ גָּאוֹנִינוּ עָזָנוּ מִחְמָדִי עִגִּינִינוּ, הַז הַמָּה צְדִיקִי
אֶמֶת אָשָׁר נִסְתְּלָקוּ בְּדוֹרוֹתֵינוּ אָשָׁר כָּל יְמֵי חַיֵּיהֶם הַקְדּוֹשִׁים הָיִינוּ
עוֹמְדים וּמַצְפִּים לְיוֹשֻׁעָה, שְׁבַדְבִּירֵיהֶם [שְׁבַדְרְכֵיהֶם] הַגּוֹרָאים
וּבְתְּחִבּוֹלֹתֵיהֶם הַגְּפָלָאות יִקְרְבוּ אַוְתָנוּ כָּלָנוּ לְהַשֵּׁם יִתְבְּרָךְ
וּבְעֻזּוֹנוֹתֵינוּ הַעֲצֹומִים וּהַרְבִּים וּהַכְּבָדִים מִאֵד, חָשֵׁך הַשְׁפֵּט
בְּצָהָרִים וּגְשָׁאָרֶנוּ בְּיִתּוּמִים וְאֵין אָב, וְמַה גָּעָשָׂה עַתָּה אֵל מֵי
מִקְדּוֹשִׁים גַּפְגָּה:

תקלת: מֵלָא רְחִמִּים לְמַדְנוּ אֵיך לְזַעַק וּלְבָכוֹת וּלְקֹגֵן וּלְסִפּוֹד עַל
הַסְּתְּלִקּוֹת הַצְּדִיקִים הָאָמָתִים, בְּאָפָן שְׁגַזְבָּה לְעוֹרֵר רְחִמִּיד עַל
עֲנֵיכִים בְּמַזְנוּ הַיּוֹם, שְׁתֹּוֹרְנוּ וְתַלְמִידָנוּ אֵיך לְבָקֵשׁ וּלְחַפֵּשׁ וּלְמִצָּא
אֶת הַצְּדִיקִים הָאָמָתִים שְׁבַדָּזֵר הַזֹּה, שִׁישׁ לְהָם כַּח לְהַגְהִיג אַוְתָנוּ
בְּדַרְךְ הָאָמָת, וְלִקְרְבָנוּ לְתוֹרַתְךָ וּלְהַשִּׁיבָנוּ אַלְיךָ בְּאֶמֶת וְגַזְבָּה
לְהַתְּקִרְבָּה אֶלְيָהָם בְּאֶמֶת וּבְשִׁלְמוֹת לְהָאָמִין בְּדִבְרֵיהֶם [הַגְּאָמָנִים]
הַגְּעִימִים בְּאֶמֶתְנָה שְׁלִמָּה בְּאֶמֶת שְׁבָל דִּבְרֵיהֶם וּשְׁיוֹחָזָתֵיהֶם
צְרִיכִים לְמֹודָה, בַּי גַּם בְּשִׁיחָתֵם שִׁיחָת חַלְיוֹן גַּעַלְם בָּהָם תֹּרֶה
גַּפְלָאת וּסְדוֹת עַלְאֵין וּרְזֵין תְּרֵבָה וְאַטָּה אָזְנִי וְאַקְשֵׁר דָּעַתִּי הַיְתָבֵל
לְשִׁיחָתֵם הַקְדּוֹשָׁה, עד שְׁאָזְבָּה שְׁיַקְשֵׁרוּ אַוְתִּי עַל יְדֵי שִׁיחָתֵם אַלְיךָ
בְּאֶמֶת: